

til 2den Behandling af Sukkerafgiften, og jeg haaber, at ogsaa jeg til den Tid kan komme tilbage til Sagen.

Hvad de af et Mindretal stillede Ændringsforslag angaar, slutter jeg mig fuldstændig til det under Nr. 1 stillede, men beklager ikke at kunne slutte mig til det under Nr. 3 stillede med Hensyn til Sukker om en Forhøjelse under Løbe-Nr. 240 fra 7 til 7,5. Jeg kan ikke se rettere, end at Forslaget, ihvorvel det selvfølgelig bliver en Beskyttelse og en meget væsentlig Beskyttelse for de indenlandske Fabrikker, tillige vil komme til at virke som et Indførselsforbud, altsaa vil blive en Hemsko paa den fri Handel, og det er jo et Princip, vi anse for absolut forkasteligt; man bør ikke gaa saa vidt i Beskyttelse, at den kommer til at virke som et Indførselsforbud. Det synes ogsaa ret mærkværdigt, at efter at man i den foregaaende Position har nedsat Tolden fra 12 til 10 Øre, foreslaar man i dette Forslag Tolden hævet fra 6 til 7,5 Øre — den er jo for Tiden 6. Det ene kommer til at staa noget i Misforhold til det andet. Jeg ved naturligvis nok, at man vil begrunde det med, at der er en væsentlig Forskel mellem Bedømmelsen efter Farve og ved Polarisation. Men jeg kan ikke se rettere, end at man gaar for vidt ved nu at ville hæve Tolden paa 2den Klasses Sukker, som gaar saa langt ned i Polarisation som til 86, til 7,5. Det gør det fuldstændig umuligt at indføre saadanne Varer, og det mener jeg er at gaa for vidt. Imidlertid staar dette Forslag jo ogsaa i Forbindelse med Afgiften, som nu vil komme til 2den Behandling, og jeg forbeholder mig da nærmere at overveje, hvorledes jeg vil stille mig til Sagen.

Jeg beklager, at man ikke, hverken i dette eller det andet Ændringsforslag, har taget Hensyn til de Bemærkninger, jeg gjorde i Fjor med Hensyn til den Spændvidde, som Klasse 2 fik, idet jeg mente, det var alt for vidt at gaa fra 98 til 86, altsaa, at den Spændvidde, som blev foreslaaet af den højtærede Finansminister, var for stor. Jeg tror ikke, at man skulde være gaaet saa vidt og mener ikke, at man bør gaa længere ned end til 92. Men ogsaa det kan jo tages under Overvejelse.

Med Hensyn til de øvrige af et Mindretal stillede Ændringsforslag, staa de jo til Dels i Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 3, og jeg vil, i alt Fald med den ganske korte Overvejelse paa et Par Timer, som jeg har kunnet give dem, hverken kunne stemme for eller imod dem,

men vil undlade at stemme. Jeg forbeholder mig at tage dem under nærmere Overvejelse, dette Forhold er alt for vigtigt til, at jeg saa hurtigt kan træffe en Afgørelse.

Brandes: Til Løbe-Nr. 190 have Repræsentanter for Højre i Toldudvalget stillet en Række Ændringsforslag. Jeg begynder med at udtale min Sympati i Princippet med det Forslag, som gaar ud paa, at Guld og Sølv i Arbejde skal sættes til en Told af 15 Kr. for 1 Kg., uden dermed at ville have sagt, at just 15 Kr. skulde være den passende Toldsats. Det er ganske sikkert en Urimelighed, at Guldsmedevarer i al Almindelighed skulle gaa ind under en Told af 70 Øre pr. Kg. Det forekommer mig, at det vilde være rimeligt at have en Værditold for disse Varer. Det er urimeligt, at Perler, Diamanter og ædle Stene gaa ind under en saadan Told, og det er ogsaa urimeligt med Hensyn til det rene Guld- og Sølvarbejde. Jeg ved ikke rigtig, hvad dette Udtryk: „Guld og Sølv i Arbejde“ vil sige. Det skal vel betyde, at det er ikke Guld og Sølv i uforarbejdet Tilstand. Det er imidlertid ikke det egentlige Guldsmedeudtryk, der her anvendes. Jeg tror, at det vilde være saadant noget som „Bestikarbejde“ for Sølvets Vedkommende, og for Guld og Sølvets Vedkommende tror jeg det hedder „Korpus-Arbejde“. Ved det første forstaar man saadan noget som Gaffler og Skeer o. s. v. af Sølv, og som Korpusstykker betragtes Kaffe-kander, Flødekander, Sukkerskaale o. s. v. og alt, hvad der hører der ind under. Der er, som alt bemærket, noget urimeligt i, at disse Varer gaa ind under en Told af 70 Øre pr. Kg. Det vilde være naturligt, om man kom noget højere op, ikke alene for at beskytte den danske Industri, men ogsaa for at gardere imod, at de Varer, der komme her ind i Landet, ikke have den rette Lødighed. Det er blevet mig fortalt, og oplyst fra meget kyndig Side, at det meget hyppigt finder Sted ved Varer, som komme ind, at de overtræde den Lov, vi her have om Sølv og Gulds Lødighed, og der har ikke været nogen Mulighed for at forhindre, at store Masser af disse Varer indføres og sælges her i Landet. Hvis Toldvæsenet paa Grund af, at der var Værditold eller blot Tolden var højere, havde en Art Forpligtelse til at undersøge Varens Lødighed, vilde dette kunne undgaaes, og samtidig vilde det ogsaa kunne være en rimelig Beskyttelse for Bearbejdelse af Sølv og Guld